

NIEUWSBRIEF

JAARGANG 1 NO.3 • FEBRUARI 2025



STICHTING

Hope for
England

“Begonnen in hoop, voortgezet in hoop, met een hoop die niet beschaamd maakt...”

John Warburton sr.

VOORWOORD

Het leven is een aaneenschakeling van hoogten en dieptepunten, van vreugde en verdriet, van moedgevende en teleurstellende omstandigheden. In de periode tussen de laatste nieuwsbrief en nu is er ook weer veel gebeurd, waar u ongetwijfeld wel het een en ander van meegereken zult hebben.

Ook het verslag van Roland in deze nieuwsbrief getuigt hiervan, wanneer hij schrijft dat kort na het grafwaarts brengen van zijn geliefde vader de heropening van Hope Chapel mocht plaatsvinden.

Afgelopen maand heeft Joost afscheid genomen van zijn familie, vrienden en bekenden in Nederland en is hij verhuisd naar Rochdale om Roland te ondersteunen in het vele werk, en samen met hem invulling te geven aan het evangelisatiewerk in Rochdale. Dat hier ook het nodige tegenop komt, kunt u in zijn verslag lezen. Als stichting willen we ook het werk van Joost in Rochdale in de toekomst van harte steunen.

Omdat Joost bestuurslid en penningmeester was, hebben we uitgezien naar een vervanger, en die hebben we ook mogen vinden. Wouter Verduijn uit Bergambacht hoopt de taken van Joost over te nemen en toe te treden tot het bestuur. We zijn hem erkentelijk dat hij deze taak op zich wil nemen en wensen hem hierin al het nodige toe.

Als we terugdenken aan de heropening van Hope Chapel, dan is het toch wel heel bijzonder dat, waar zoveel kerken hun deuren sluiten, hier de kerkdeuren weer open mochten gaan. De Heere wil in het bijzonder in Zijn huis gediend worden en daar werken door Zijn Geest. In de levensbeschrijvingen van John Kershaw en John Warburton kunnen we lezen welke genadewonderen de Heere in het verleden in Hope Chapel heeft willen doen.

Op 20 december was de kerk voor het eerst sinds lange tijd weer druk bezet. Wat een ontzettend grote tegenstelling met de zondagen die volgden, waarop er nauwelijks kerkgangers waren. Ondanks dat mocht Roland ervaren dat de Heere toch opening gaf. De Heere gedenke Roland, Yaxian en Joost in deze zware beproeving, en het is ons gebed dat ze zegen mogen zien op hun arbeid.

*Gedenk aan 't woord, gesproken tot Uw knecht,
Waarop Gij mij verwachting hebt gegeven;
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd,
Dit leert mijn ziel U achteraan te kleven;
Al 't geen Uw mond aan mij had toegezegd,
Gaf aan mijn hart vertroosting, geest en leven.
(Psalm 119:25)*

Zoals u verderop ook kunt lezen, zijn Roland en Yaxian recent verblijd met de geboorte van hun derde zoontje, Isaac William. De Heere heeft ook hierin willen voorzien. We wensen Roland en Yaxian wijsheid en kracht, maar bovenal Gods onmisbare zegen toe in de opvoeding van hun kinderen.

Hartelijke groet namens het bestuur,

Wim Timmer

DAGBOEKAANTEKENINGEN

Geliefde vrienden,

Onze leefgemeenschap is onafscheidelijk verbonden met onze identiteit. Waar er geen gemeenschap is, is er geen kracht om de machten van de boze te weerstaan. Wij worden een makkelijke prooi voor allerlei invloeden van deze seculiere wereld. Dat is zo in het persoonlijke geestelijke leven, maar het geldt ook voor het maatschappelijke leven.

Daarom is Nederland nog zo bevoorrecht boven alle andere landen in Europa, omdat jullie nog een refozuil mogen hebben: steden en dorpen waar veel reformatorische christenen samen een hechte leefgemeenschap vormen. Waar jullie deel uitmaken van plaatselijke gemeenten, de kinderen reformatorisch onderwijs mogen ontvangen en er gelegenheid is voor onderlinge gemeenschap en hulp. En dit in familieverband, bij vrienden en gemeente.

Deze grote voorrechten ontbreken in Groot-Brittannië bijna geheel. Het kleine aantal reformatorische christenen dat er nog is, woont meestal ver bij elkaar vandaan in een afgezonderde situatie, zonder steun van gelijkgezinden. Zij moeten soms een uur rijden naar de gemeente waar zij aangesloten zijn.

Vaak is er geen christelijke school waar hun kinderen naartoe kunnen. Sommigen van deze gezinnen worden wonderlijk geholpen om in zulke moeilijke omstandigheden hun kinderen thuis onderwijs te geven. Maar velen ervan sturen hun kinderen nog naar de openbare staatsscholen, waar zij beïnvloed worden door allerlei moderne denkwijzen, zoals het LHBTI-gedachtegoed. Velen haken daardoor van de kerk af. Wat een nood!

Dat zou al genoeg zijn, maar nu brengt de huidige Britse overheid een aantal nieuwe wetten in die regelrechte aanslagen zijn op het kleine aantal christenen dat hun kinderen Bijbels onder-

wijs wil geven. De zogenaamde Children's Wellbeing and Schools Bill die nu bij het parlement in Westminster ligt, wil alle ouders die hun kinderen thuis onderwijs geven dwingen om bij de lokale overheid aangifte te doen en allerlei persoonlijke informatie over het onderwijs te delen. Ook zouden ze geïnspecteerd moeten worden.

Een andere wet die al is ingevoerd, heeft voor het eerst in de geschiedenis van het onderwijs in het Verenigd Koninkrijk, alle onafhankelijke scholen belasting opgelegd (20% BTW). En dat terwijl de meest van deze scholen een christelijke identiteit hebben (in tegenstelling tot de staatsscholen). Zij ontvangen geen enkele financiële steun van de overheid. Sommige van deze scholen zijn vanwege het invoeren van deze wet genoodzaakt om hun deuren te sluiten.

Wilt u alstublieft voor de christenen en de christelijke scholen in Groot-Brittannië bidden, die op zo'n geraffineerde wijze worden onderdrukt en gediscrimineerd? En dat deze wetten mogen worden afgeschaft en niet in het wetboek komen.

29 september - 5 oktober

In de vorige nieuwsbrief hebben wij iets gedeeld over onze ontmoeting op straat in Rochdale met de gepensioneerd soldaat Ragner (zijn echte naam is John). Vanaf het moment dat ik Ragner ontmoette, voel ik dagelijks een last om voor hem te bidden. Hij had destijds zijn wens geuit om bij de openingsdag aanwezig te zijn. Maar wij wisten dat hij behandeld werd voor kanker in zijn nek, een direct gevolg van het inhaleren van giftig gas in oorlogsgebied. Wij hebben nog steeds contact via sms, en waren dankbaar om te horen dat de behandeling voor het gezwel in zijn nek was geslaagd. Maar het heeft zo'n grote invloed op zijn gezondheid gehad dat hij haast niet kan

spreken of eten. Daarnaast lijdt hij aan zware uitputting. Daarom was het voor hem echt onmogelijk om bij de openingsdag aanwezig te zijn.

Wij smeken dat deze diepe weg van afbraak door de Heere in zijn leven gebruikt mag worden om Zijn genade te verheerlijken. Hij schreef: 'U hebt mijn woord dat ik naar uw gemeente zal komen'.

6 - 12 oktober

Deze week kwam onze toekomstige medewerker Joost van de Steeg naar Rochdale op zoek naar onderdak. Vanwege zijn persoonlijke omstandigheden is het zo goed als onmogelijk om via een makelaar woonruimte te huren. De weg leek dus afgesneden, behalve als iemand Joost privé-woonruimte kon aanbieden.

Toch had Heere ons op een wonderlijke wijze geschikte woonruimte aangewezen bij een lokale vrije baptistengemeente, die een appartement heeft in hun kerkgebouw. De voorganger van deze gemeente kenden we al. Daarom had ik hem gevraagd of hij een geschikte plek voor Joost wist. Toen wisten wij nog niet van het bestaan van dit appartement. Een week of vier later belde hij mij op en vroeg, 'Zoekt u nog een plek voor Joost? Want vandaag is het appartement in ons kerkgebouw vrijgekomen, na drie jaar bezet te zijn. Zou het iets voor Joost zijn?' Daarom was het afgesproken dat wij een ontmoeting met de voorganger en de diakenen van de gemeente zouden beleggen.

Het overleg is goed gegaan, maar daarna volgde een lange procedure om toestemming te vragen van alle belijdende leden van de gemeente. Zo gaat het in zo'n vrije gemeente in Engeland, want er is geen kerkenraad zoals jullie dat kennen. Alle besluiten moeten door de gemeenteleden gemaakt worden. Dus werd ons geloof en geduld op de proef gesteld, want het duurde bijna twee maanden! Eerst schreef de voorganger een brief aan alle leden. Daarna kregen zij twee weken de

tijd om vragen te stellen. Vervolgens kwam er weer een brief met een voorstel en ten slotte kregen alle leden een week om te stemmen.

Omdat Joost er was, was het een perfecte gelegenheid om naar het centrum van de stad te gaan om het Woord Gods te brengen en folders uit te delen. Deze keer hebben wij veel tegenstand ervaren, anders dan bij vorige keren.

Een man kwam eerst naar mij toe en schold mij uit en daarna raakte Joost met hem in gesprek. Hij zei tegen Joost: 'Dring mij niets op, hij is mijn god', wijzend naar zijn T-shirt waarop satanische beelden stonden. 'Alles wat met jouw godsdienst te maken heeft haat ik en breek ik af'. Joost en ik waren allebei geschokt door de macht van de boze die zich in deze man openbaarde. Maar dit is de werkelijkheid van Rochdale in 2024. O HEERE, ontfermt U Zich over deze stad!

20 - 26 oktober

Een vierde groep vrijwilligers uit de gemeente van Opheusden kwam deze week om het timmerwerk af te ronden en het hek terug te plaatsen (dat nota bene was teruggebracht naar Nederland om gerestaureerd te worden). En wat een mooi resultaat! Wij zijn verwonderd met hoeveel inzet en liefde het hek is opgeknapt.

27 oktober - 2 november

Bij de Schotse Free Presbyteriaanse gemeente te Barnoldswick, waar wij tijdelijk een geestelijk onderdak mogen hebben totdat de tijd aanbreekt dat samenkomsten in Hope Chapel gehouden kunnen worden, zijn er verschillende dierbare kinderen Gods. Eén van die is een oudere man, Paul. Op zondag kwam hij, zoals altijd, naar mij toe om ons een warme handdruk te geven. Toen zei hij: 'Ik wil je graag vragen: Hoe oud bent u?' Ik keek wat beduusd. Toen ik hem mijn leeftijd vertelde, zei hij, 'O, dat is mooi, want vandaag ben ik 54 jaar ge-

worden. Het is de gedenkdag van mijn verlossing. Die dag viel op ook een zondag. Het was na een eredienst in een best oppervlakkige gemeente, maar toen ik bad, deed de Heere wat ik zelf nooit kon doen: Hij schonk het mij om in Zijn Zoon te geloven. Ik had zo lang geprobeerd om te geloven, maar was machteloos. Maar Christus vernieuwde mij door Zijn Geest en reinigde mij van al mijn zonden. Hij heeft mij al die jaren bewaard, ik ben zo verwonderd en dankbaar'.

Deze week kwam de vijfde en laatste groep uit Opheusden om de laatste werkzaamheden in de Chapel te verrichten: het verven van de ramen vanbinnen, enzovoort. Hieronder een foto van hen, met Joost die weer gekomen was om hen te begeleiden.



De vijfde vrijwilligersgroep uit Opheusden

3 - 9 november

Op donderdag 7 november, toen Yaxian in het ziekenhuis was voor controle en ik op de jongens paste, belde rond 9 uur de familie-vriend die, naast mijn zus en ik, bewindvoerder van mijn ouders was met het nieuws dat de toestand van mijn vader snel verslechterde. Hij zei dat hij rond de middag bij mijn vader op bezoek zou gaan en mij daarna weer zou bellen. Omdat Yaxian er toen niet was, kon ik natuurlijk niet vertrekken.

Maar toen hij rond 13:20 weer belde vanuit het verzorgingstehuis, was Yaxian inmiddels al thuis. Hij zei dat mijn vader het einde van de dag niet zou halen. Ik heb onmiddellijk wat spullen ingepakt en ben om 13:40 vertrokken. Maar toen ik om 18:00 uur (dus meer dan vier uur later) bij het verzorgingstehuis aankwam, werd ik bij de deur begroet door een van het personeel die mij direct condoleerde. Ik was helemaal van slag, want ik wist nog niet dat mijn vader om 13:50 (dus tien minuten na mijn vertrek) al was gestorven.

Tot mijn consternatie was zijn lichaam ook al weg en naar het mortuarium gebracht. Er is in Engeland helaas al jaren geen praktijk meer van het opbaren van het lichaam van het overledene.

De begrafenis vindt gewoonlijk minstens drie weken na het sterven plaats. Het ontzag voor de dood is bijna helemaal weg. Ik ben daar de nacht overgebleven en op vrijdag mocht ik het lichaam van mijn geliefde vader bij het mortuarium zien. Het was zeer aangrijpend om hem te zien, beseffend dat hij de eeuwigheid al was ingegaan. Daar in de kamer lag een Bijbel, geopend bij Prediker 3: *'Alles heeft een bestemden tijd, en alle voor-nemen onder den hemel heeft zijn tijd. Er is een tijd om geboren te worden,*

en een tijd om te sterven...' Deze aangrijpende woorden sloegen naar binnen. Wat is het leven zo kort en ernstig. Al werd mijn vader 90 jaar oud, er is toch een einde aan zijn leven gekomen.

10 - 23 november

Deze week kwam een tweede groep vrijwilligers uit de gemeente van Oosterwolde om werkzaamheden rondom ons huis en bij Hope Chapel te verrichten. Opnieuw mocht de liefdevolle zorg van vrienden uit Nederland ons omringen, wat heel troostvol was in het diep verdriet dat ons was overgekomen door het verlies van mijn vader. Daarnaast zijn er twee ervaren mannen uit Nederland gekomen om de nodige reparaties aan het orgel te verrichten. Zo wordt er in alles gezorgd.

24 - 30 november

Een lang geplande reis voor ons als gezin naar Nederland vond plaats deze week. Vooral omdat ik gevraagd werd om op de landelijke zendingsdag te spreken, en voor een aantal andere lezingen, onder andere voor twee basisscholen. De Heere wilde betonen van ons af te weten.



Kinderen van de Graaf Jan van Nassau in Gouda

1 - 7 december

Er is steeds gebed geweest voor de noodzaak van onderdak voor onze medewerker Joost. Er kwam nieuws van de Milrow-gemeente op donderdag, net voor een van onze lezingen. Tot mijn verwondering vertelde de voorganger van de baptistengemeente dat de belijdende leden unaniem hadden ingestemd met zijn voorstel om het appartement voor een periode van minstens 1 jaar aan Joost te geven. Wij hadden een stille hoop dat de Heere deze weg zou banen, maar dat die zo kennelijk geopend werd, hadden wij nooit verwacht! Het is voor Joost een bevestiging van zijn roeping en zending naar Rochdale. De Heere zij daarvoor alle lof en eer waardig.

Aan het eind van ons verblijf in Nederland werd ik gevraagd om bij de Graaf Jan van Nassau basisschool te Gouda de kinderen iets te vertellen over Gods wegen met Rochdale en met ons. Ik kreeg een aandachtig gehoor. Een van de meisjes had een speciale kaart voor ons gemaakt met de woorden van Romeinen 5:5: En de hoop beschaamd niet. Hier ziet u haar, te midden van haar klasgenoten.

8 - 14 december

Na onze terugkeer uit Nederland mocht de begrafenis van mijn vader plaatsvinden. Op een winterachtige dag is het graf van mijn lieve moeder na zeven maanden weer geopend om het lichaam van mijn geliefde vader daarin te leggen, wachtend op de opstanding der doden bij de jongste dag. Dit, geliefden, is ons aller einde – de onverbiddelijke dood, het kille graf. De bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Christus Jezus onze Heere (Romeinen 6:23). Dat als wij nog buiten deze dierbare Zaligmaker zijn, wij ons zouden haasten en spoeden om ons levens wil.

15 - 21 december

Wat zijn Gods wegen ondoorgrondelijk. Hij weet op een volmaakte wijze vreugde en verdriet, hoogten en diepten samen te mengen in ons leven. De week na de begrafenis van mijn geliefde vader stond de Heropening van Hope Chapel al maanden op de planning. Joost en een paar andere vrienden uit Nederland kwamen al wat eerder om met de laatste voorbereidingen te helpen, onder andere met het uitdelen van uitnodigingen voor die dag in de omgeving van de Chapel. De Heere gaf tijdens de openingsdag onvergetelijk ogenblikken in Zijn huis, zowel 's middags als 's avonds. Er waren zo'n 150 Nederlanders aanwezig en 50 vrienden uit Engeland. Er waren minstens zes verschillende denominaties vertegenwoordigd! Ook kwamen het Portugees gezin van Josefa dat om de hoek van de kerk woont (eerder in de nieuwsbrieven genoemd) en Eddy, een allochtone jongeman uit Congo, naar de avonddienst. Patrick was er toen ook. De gehouden toespraken worden uitgeschreven en het plan is om ze in het Nederlands te vertalen en uit te geven. De Heere heeft zoveel harten geneigd om ons met de reparaties van de Chapel te helpen. Anders was het onmogelijk om tot deze dag te komen.

Op 22 december zijn voor de eerste keer op zondag de deuren van Hope Chapel opengegaan, na zes jaar gesloten te zijn geweest. Twee families uit Nederland bleven over. Helaas kwam niemand uit de omgeving binnen. Op de eerste Kerstdag zijn wij uitgetrokken om pakketten uit te delen op straat. Die bestonden uit koeken die wij gratis hadden gekregen, een folder over de verloren zoon met informatie over Hope Chapel en een sleutelhanger die gemaakt zijn door kinderen op de Graaf Jan van Nassauschool te Gouda. Hieronder ziet u de pakketten. Ze zijn ook uitgedeeld bij het daklozencentrum waar Patrick verblijft.



Evangelisatiepakketten

Aan tafel hebben wij gelezen uit Handelingen 18:1-15. Dat had ons veel te zeggen! De Heere belooft in een visioen aan Paulus over Korinthe: 'Ik heb veel volk in deze stad'. Het huis van Crispus was aan de synagoge gebonden. Wij voelen de nood van een soort inloophuis, óf dicht bij de Chapel óf in het centrum, om op een laagdrempelige manier in contact met mensen te komen. De winkel ernaast zou perfect zijn. Maar u begrijpt dat dit een hele nieuwe onderneming is.

29 december - 5 januari

Wat is het nodig dat wij de ontzaglijke leegte vanbinnen werkelijk gaan gevoelen. Want anders

zal niemand in waarheid God zoeken, en de overvloedige volheid in Christus nodig krijgen. Dit is ons ervaring van de afgelopen drie weken waarin de deuren van Hope Chapel weer zijn opengegaan. Op de tweede zondag is er weer niemand vanuit de omgeving binnengestapt. Dit ondanks het feit dat sommigen aangaven te willen komen. Dit was een zware beproeving voor Yaxian en mij. Nadat de kerk zo vol zat bij de openingsdag, riepen al die lege banken met luide stem. Op een heel levendige wijze illustreert dit de werkelijke toestand van de mens. Hoewel veel mensen in Rochdale onder zeer moeilijke omstandigheden verkeren, zoekt de overgrote meerderheid de levende God niet. Zij voelen hun geestelijke nood niet, totdat zij door God Zelf geheel ontledigd worden. Dat is het werk waar wij voor bidden!

Ik moest inleven dat ik het vanuit mijzelf niet eens kon zijn met de weg des Heeren. Ik zag zo tegen de volgende zondag op, om wéér te moeten beleven voor een lege kerk te staan. Maar deze week werd ik erbij bepaald om een serie over de eerste hoofdstukken van Genesis te beginnen. Toen wij zondag als gezin alleen in de kerk zaten, en ik over Genesis 1:1-5 probeerde te spreken, de eerste dag van de Schepping, kwam de Heere er zó in mee, dat ik veel vrijmoedigheid kreeg om uit te leggen hoe de Heere vanuit de duistere chaos van de waterige aarde Zijn licht deed verschijnen. Zijn Woord is Zijn daad! De Heere deed mij zien dat de weg die Hij met de Schepping hield, ook Zijn weg is voor ons in Rochdale. Niet van een klein lichtje naar meer licht. Dat is de gloriweg van onze eigen vleselijke redenering – van iets naar meer, van goed naar beter. Maar Gods weg is van de duisternis en de dood van onze kant tot Zijn heerlijk licht! Want als wij deze geschiedenis met de woorden van 2 Kor. 4:6 vergelijken, ontdekken wij dat het scheppen van het licht op de herschepping in Christus wijst. De Heere kondigt de verlossing

in Christus aan, zelfs voordat de mens in zonde gevallen is, en voor de moederbelofte gegeven is. Zo overvloedig in genade is God. Hij is altijd de eerste. Nu viel ineens alles van de mens weg. Ik mocht opzien tot de Heere en het eens worden met de weg die Hij met ons gaat. Wij mogen geloven dat de trouw houdende Verbonds-Jehovah, op Zijn tijd, zal zorgen voor een nieuwe gemeente in Hope Chapel, maar ook voor levende lidmaten van de gemeente.

Geliefde zendingsvrienden, als u deze nieuwsbrief leest, zal de tijd bijna aangebroken zijn dat Yaxian ons derde kind ter wereld moet brengen. Het ene geslacht valt weg en het andere komt. Het is een tijd van spanning en strijd voor Yaxian. Wilt u alstublieft in het bijzonder voor haar bidden? De Heere gedenke haar in de geboorte, en mocht het kindje een zaad zijn dat de Heere zal kennen, loven en eren, voor tijd en eeuwigheid.

Wij willen allen die in het afgelopen jaar een bijdrage aan het werk in Rochdale hebben geleverd, op welke wijze dan ook, na de Heere, heel hartelijk dankzeggen. Wij geloven dat de Koning van Zijn Kerk ook wederkerig een zegen wil achterlaten, wanneer wij waarlijk bewogen zijn met onze naasten. Dichtbij of ver weg. Laat het duidelijk zijn: de duivel zal woedend zijn dat Gods huis weer open is gegaan, en de boodschap van vrije genade daar weer mag klinken. Gods knechten in het verleden hebben het aan den lijve ondervonden. En wij zullen het ook gedurig moeten ervaren. Maar het zal erop aankomen te mogen zeggen met Paulus (Handelingen 24:16): 'En hierin oefen ik mijzelf, om altijd een ongerlijk geweten te hebben bij God en de mensen'.

Ontvang de hartelijke groeten vanuit Engeland,

Roland, Yaxian, Asaph en Ethan

NADER BERICHT

Terwijl we deze nieuwsbrief uitbrengen, ontvangen we het verblijdende nieuws van de fam. Knight uit Rochdale.

Het was met blijdschap en verwondering dat wij op donderdag 13 februari om 06:35 een derde zoon uit Gods Scheppende en bewaurende hand mochten ontvangen.

Yaxian moest weer door een diepe weg gaan, maar in des Heeren goedheid kon zij het kindje door een normale bevalling ter wereld brengen en zij mag al beginnen te herstellen.

Ook zijn wij erg dankbaar dat de moeder van Yaxian helemaal uit China kon komen om voor Asaph en Ethan te zorgen toen wij in het ziekenhuis waren. Yaxian mocht op dezelfde dag thuiskomen.

Asaph en Ethan zijn erg blij met hun broertje. Wij noemen hem **Isaac William**.

Wat zou het een eeuwig wonder zijn als hij, samen met zijn oudere broers, de HEERE mochten leren vrezen, en ook dienstbaar mochten zijn in Zijn gezegend koninkrijk tot roem Zijns Naams. Zoals Psalm 84 vers 4-5 het verwoordt: *Zelfs vindt de mus een huis, en de zwaluw een nest voor zich, waar zij haar jongen legt, bij Uw altaren, HEERE der heirscharen, mijn Koning, en mijn God! Welgelukzalig zijn zij, die in Uw huis wonen; zij prijzen U gestadiglijk. Sela.*



Isaac Knight

UIT HET WERKVELD

Persoonlijk

Januari stond in het teken van afscheid nemen. Van alles was het voorlopig de laatste keer in Nederland. De laatste ontmoetingen met vrienden en familie. De laatste kerkdienst en Bijbelstudie. Wat heb ik veel steun ervaren. Wat veel warme wensen en bevestigende woorden!

Dinsdagavond 21 januari was het zover. Met de boot vanuit een mistig Hoek van Holland richting Engeland. Varen door de mist: is dat het beeld van het werk wat ik in Engeland ga doen? Zo voelt het wel. Maar wat een troost dat er een Kapitein is die precies weet hoe Hij varen moet!

Mijn ouders waren mee en hielpen met schoonmaken van mijn appartementje. Dit was echt nodig! Eigenlijk hadden we voor-en-na foto's moeten maken, het verschil mag er zijn. Het woont toch wat prettiger als de drie jaar oude etensresten en de vijf centimeter dikke laag stof verdwenen zijn.

Vrijdagmiddag 24 januari afscheid genomen van mijn ouders. Wat een moeilijk moment! Een hoofdstuk is klaar, een nieuw hoofdstuk begint. Ik voel me toch wel even héél alleen in een vreemde stad. Maar dit verdwijnt de volgende dag als ik aan het flyeren ben en met een aantal mensen praat. Wat een vrijheid en rust geeft de wetenschap dat de Heere er is, en alles doet. Het resultaat wordt niet beïnvloed door mijn (on)kunde maar Hij is Degene die het doet.

Eerste zondag

Het werk wat ik ga doen, moet nog wat vorm krijgen, daar zal ik de volgende keer iets over schrijven. Voor nu wil ik iets over Rochdale zelf delen.

Wat ik op de eerste zondag meemaakte is een passend voorbeeld van de omgeving waarin Hope Chapel zich bevindt. 's Ochtends aangekomen bij Hope

POST VOOR ROCHDALE

Piet en Wilma Trouwborst hopen 5 maart naar Engeland te gaan en hebben ruimte over om cadeaus en kaarten mee te nemen. Mocht u iets aan Roland en Yaxian willen geven, dank u dat voor 4 maart opsturen naar: Jan Slauerhoffstraat 58, 4207 RT Gorinchem.

PS: Wat betreft geschenken, graag wel vooraf even met Yaxian overleggen (huangyaxian@protonmail.com). Ze krijgen nu namelijk wel eens wat boeken etc. dubbel.

Chapel, ligt er een man van rond de dertig jaar half bewusteloos op de stoep voor de kerk. Naast hem staat zijn jongere broer. Hij vertelt dat ze allebei alcoholist zijn en geen geld hebben. Zijn oudere broer kreeg een epileptische aanval door alcoholontwenning. De jongen vraagt of ik bier voor hen wil kopen, zodat zijn broer weer kan 'opknappen'. Zijn broer was inmiddels half overleed gekomen, en zag er inderdaad niet goed uit.



Joost vertelt over zijn roeping naar Rochdale

Wat doe je dan, hoe help je het beste? Bier kopen voor hem en zo zijn verslaving in stand houden? Nee. Maar ik kon toch niet zomaar wegllopen. Toen het alarmnummer gebeld en gevraagd wat er moest gebeuren. De oudere broer weigerde elke vorm van hulp en wilde geen ambulance. Hij was gelukkig niet in acuut levensgevaar. Nog een poosje heb ik gepraat met de jongste broer. Zo'n aardige kerel. Zo jong. Verslaafd. Geen geld. Wat een uitzichtloze situatie. Ik zei: kom maar even binnen in de kerk om op te warmen. Maar ja, daar is geen bier dus gingen ze niet mee...

Verslaving en straatleven

Bovenstaande gebeurtenis schetst hoe een gedeelte van Rochdale erbij ligt. Drugs- en alcoholproblematiek is er bovengemiddeld aanwezig. Mijn

voorzichtige inschatting is dat verslaving een groter probleem is dan de officiële cijfers laten zien. Er zullen denk ik enkele honderden zwaar verslaafden in Rochdale zijn, waarvan een gedeelte ook dak- en thuisloos is.

Patrick, één van de 'straatmensen' en al vaker genoemd in de nieuwsbrieven, vertelde dat door de gevaarlijke drug fentanyl zeker twee mensen zijn overleden in de afgelopen weken. Ik hoop dat dit niet waar is...! Fentanyl richt een verwoesting aan in de Verenigde Staten. Wat zou het vreselijk zijn als het Verenigd Koninkrijk nu ook hiermee te maken krijgt.

Overigens zijn niet alle dak- en thuislozen verslaafd. Bijvoorbeeld Darren, een man van rond de veertig. Hij had een paar jaar geleden nog gewoon een baan en een huis. Maar toen hij ontslagen werd en in de schulden kwam, is hij zijn huis kwijtgeraakt. Vervolgens op straat belandt en zit nu in een vicieuze cirkel. Hij zegt: "wie wil mij nu uitnodigen voor een sollicitatiegesprek, met zo'n woeste baard en smerige kleren". Hij is langzaam afgegleden en lijkt de moed opgegeven te hebben om weer op te krabbelen.

Gelovigen

Wellicht heeft u nu het beeld dat Rochdale één grote goot is. Dat valt wel mee. Het grootste gedeelte van Rochdale bestaat uit mensen zonder ernstige mid-

delenverslaving en met een dak boven hun hoofd. Het valt me op hoeveel varianten van 'gelovigen' er onder de mensen zijn. Men zet bijvoorbeeld de hoop op: zichzelf; er moet iets zijn; de kerk; hun gebeden; een licht wat ze zagen. Of Allah. Tien meter verderop waar we staan te flyeren, worden er flyers uitgedeeld met daarop de tekst "God van de vrede". Met daaronder een verwijzing naar de Koran en het adres van een moskee. Zo komt ook die geestelijke strijd letterlijk heel dichtbij.

Tot slot

Al na een paar weken wonen en werken, merk ik dat de nood van Rochdale veel groter is dan ik ooit besepte. Deze nood die ik voorheen helemaal niet zo voelde, drukt me nu soms als een loden last naar beneden. Zoveel mensen op reis naar de eeuwigheid zonder Christus als hun Verlosser. Onbereikbaar voor ons. Geblokkeerd door hun eigen overtuigingen. Daar kan alleen een God aan te pas komen! Dat is Hij die zegt: "Ik ben gevonden van hen die naar Mij niet vraagden, Ik ben gevonden van degenen die Mij niet zochten; tot het volk dat naar Mijn Naam niet genoemd was, heb Ik gezegd: Zie, hier ben Ik, zie, hier ben Ik" (Jesaja 65:1)

Hartelijke groet,

Joost van de Steeg



Afscheidsmiddag in de GGIN te Elspeat

OPENINGSDAG HOPE CHAPEL ROCHDALE

Verslag van de openingsdag van de Hope Chapel te Rochdale, welke plaatsvond op 20 december jongstleden.

Middagbijeenkomst - Dhr. A. Bolier & Ds. C. Sonneveld

‘Als één ziel gered zou worden, zou mijn hemel twee hemelen zijn in Immanuëlsland’, zei Bart Bolier tijdens de opening van Hope Chapel op 20 december. Zo’n 200 belangstellenden woonden de opening van Hope Chapel in Rochdale bij.

Bolier gaf Roland en Yaxian de woorden uit Matheus 18:19 mee: *‘Wederom zeg Ik u, indien er twee van u samenstemmen op de aarde over enige zaak die zij zouden mogen begeren, dat die hun zal geschieden van Mijn Vader, Die in de hemelen is.’*

‘Ons bestaan wordt hier in één woord samengevat: VERLOREN’, vervolgt Bolier. ‘Van nature dwaalen wij buiten de veilige Schaapskooi van Jezus, de goede Herder, rond. Jezus kwam vanuit de hemel in deze wereld, om het verlorene te zoeken. En nu houdt Hij Zijn discipelen voor dat zij net zo’n hart als Hij moeten hebben: het hart van een herder en een oog voor het verlorene en afgedwaalde. Om naar hen op zoek te gaan, in de wegen en heggen. Het is onze hoop dat je hier in Rochdale ook zulke verlorenen mag vinden.’

Jezus gaf instructies voor een gemeente die er nog niet was, aldus Bolier. ‘In hoofdstuk 16 had Hij beloofd dat die gemeente er wél zou komen! Is dat niet veelzeggend? Maar vooraf gaf Hij al aan dat die buiten het paradijs zou liggen. Dat geldt ook voor Hope Chapel. De Chapel was gehuld in doornen en distelen. Die zijn weg, maar in geestelijk opzicht zullen ze er altijd zijn. Maar Hij is de God die van doornen en distelen mirten maakt!’



Dhr. A. Bolier

Gebed is volgens Bolier belangrijk. ‘Vers 19 zegt: *‘Indien er twee van u samenstemmen (...) dat die hun zal geschieden van Mijn Vader, Die in de hemelen is.’* Wat een rijke belofte ontsluit zich hier! De beloften zijn de enige grond van het gelovige gebed. De Heere Jezus belooft dit gebed van samenstemming te verhoren.’

Predik het Woord

De tweede spreker was ds. C. Sonneveld uit Poederoyen. Aan de hand van 2 Timotheüs 4:2a: *‘Predik het Woord’*, sprak hij over de twee personen achter dit bevel, namelijk God en de Heere Jezus. Als tweede punt had ds. Sonneveld de drie redenen voor dit bevel: het laatste oordeel, de boze dagen en Paulus’ aanstaande vertrek. Als laatste maakte de predikant vier toepassingen van dat bevel: wederleggen, bestraffen, vermaningen en volle verzekering van de dienst.

Het Woord prediken betekent volgens ds. Sonneveld dat het verkondigd moet worden. Wat wordt er verkondigd? ‘Predik een rijke Christus voor een arme zondaar. Zet duidelijk uiteen hoe die twee partijen samengebracht worden door het werk van de Heilige Geest. Spreek ernstig over schuld, genade en dankbaarheid. Predik op zo’n manier dat God op het hoogst verhoogd wordt, de zondaar op het diepst vernedert en Christus voorgehouden wordt als de enige weg der zaligheid’.

Ds. Sonneveld: ‘De prediker moet verantwoording afleggen aan zijn Heere. Daarom moet hij op alle momenten preken, of het goed uitkomt of niet. Niet lui, maar actief. Tijdig en ontijdig, maar niet ten koste van de bevinding. De gezonde leer moet centraal staan, ook al wordt dat in deze tijd als iets nutteloos beschouwd. Het christendom zonder leer is als een huis zonder fundament. Bedenk altijd dat u eens voor de Heere op de jongste dag zult staan in het oordeel. Laat dat u de urgentie geven. Laat dat u niet ontmoedigen als geïnteresseerde mensen na verloop van tijd gedesinteresseerd raken.’



Ds. C. Sonneveld

‘Negeer uw eigen ziel niet’, zei ds. Sonneveld ter afsluiting. ‘Het is nodig om uzelf gedurig te onderzoeken. Uw eigen geestelijk leven moet bevorderd worden. Ken uw kudde en draag er zorg voor. Wees een herder en wachter. Wees nuchter en waakzaam. Laat uw dienst niet verhinderd worden door verdrukkingen, maar lijd geduldig omwille van Christus. Wees niet ontmoedigd. Leef zodanig dat eenieder zal zien dat u een oprechte knecht des heren bent, die de eer van Christus zoekt en niet uw eigen gemak.

Avondbijeenkomst - Ds. M.J. Hyde en dhr. R.L. Knight

Tijdens het avondprogramma opende ds. J.A. Weststrate de avond en gaf hij Roland en Yaxian de woorden mee uit 1 Timotheüs 4:12 en 16: *‘Zijt een voorbeeld der gelovigen in het woord, in wandel, in liefde, in den geest, in geloof, in reinheid. (...) Heb acht op uzelf en op de leer, volhard in deze; want dat doende zult gij én uzelf behouden én die u horen.’*

Getuigen

De Engelse predikant M.J. Hyde sprak over Psalm 48:14: *‘Gaat rondom Sion en omringt haar, telt haar torens. Zet uw hart op haar vesting. Beschouwt onderscheidenlijk haar paleizen, opdat gij het aan het navolgende geslacht vertelt, want deze God is onze God, eeuwig en altoos. Hij zal ons geleiden tot een dood toe.’*

‘Gods aanwezigheid in de Kerk is de heerlijkheid van de kerk’, zei ds. Hyde. ‘Als het aan u lag, zou u hier niet zijn - u was allang teruggegaan naar de wereld, maar God zal u nooit begeven. Vrienden, hoe vaak overdenkt u Gods bewarende kracht? Hoe vaak denkt u eraan dat Hij uw Heil en uw Sterkte is? Heeft Hij u ook een Zaligmaker gegeven? Heeft Hij u ook een wit kleed gegeven van Zijn rechtvaardigheid? Kunt u met Paulus getuigenis geven dat mijn God in alle nooddrift zal voorzien?’

Het doorvertellen van Gods getuigenis is volgens Hyde van levensbelang voor de toekomstige generatie. ‘Als wij hierin falen, dan worden wij vreesachtig. Dan ontnemt het ongeloof ons het getuigenis.

Misschien zwijgen we op ons werk. Misschien hebben we niets te vertellen op het schoolplein wanneer we de kinderen opwachten. O, we moeten ons schamen.’

‘Heeft God u gezegend? Vertel dit aan het volgende geslacht. Belijd uw geloof publiekelijk. Schrijf op papier wat de Heere voor u heeft gedaan. Dit woord geldt de ouders in de opvoeding. En in het bijzonder de grootouders’.

‘Ik zal het getuigenis van mijn grootouders in mijn kinderjaren nooit vergeten. Ze schaamden zich niet om te spreken over Gods goedheid aan hen. Als jongen weet ik nog heel goed dat ik hun godsdienst begeerde, omdat zij die aan het volgende geslacht meedeelden. Hebt u ooit tegen uw kinderen of kleinkinderen verteld hoe God met u begonnen is en dat Hij nog steeds mét u is? Wij moeten vertellen dat deze God onze God is, eeuwig en altoos’.

‘Aan ieder van u vraag ik: is God uw Erfgoed? Is deze God uw God? Is de Heere en God van onze Heere Jezus Christus, úw God? Kunt u zeggen: ‘Deze God is mijn God’? Zo niet, dan heeft u niets door te geven aan het volgende geslacht, niets noemenswaardigs’, aldus ds. Hyde.

Roland Knight sloot de avond af uit Jesaja 60:7: *‘Ik zal het huis Mijner heerlijkheid heerlijk maken.’*

Volgens Roland heeft Engeland predikers nodig die eerlijk zeggen wat onze natuurstaat is en die de scherpste van de wet en de vrijheid van het evangelie hanteren. ‘Heeft onze tong leugens gesproken? Zijn we opgestaan voor de gerechtigheid van de verdrukten? Hebben we gepleit voor de waarheid tegen de dwaling in en buiten de kerk? We moeten allemaal erkennen dat we dit onderzoek niet kunnen doorstaan’.

Roland: ‘Er is van de kerk zelf geen verwachting, maar God verlevendigt Zijn kerk. Hoe onwaardig we ook zijn, mogen we ook voor ons bidden’.

De bijeenkomsten zijn terug te luisteren via onze website: www.hopeforengland.nl/openingsdag.



Ds. M.J. Hyde



Dhr. R.L. Knight

CHRISTELIJK ONDERWIJS

Media worden de belangrijkste crisis van godvruchtig onderwijs

De negatieve invloed van technische apparaten als mobiele telefoons op het menselijk brein wordt nu meer en meer wetenschappelijk bewezen. En ook erkend door de mensen. Het percentage tieners met gedragsstoornissen neemt elk jaar aanzienlijk toe.

Deze lichamelijke impact maken het echter waarschijnlijk dat we een van de krachtigste functies van moderne media over het hoofd zien. Daarmee bedoel ik hun onderwijzende functie. Die is het gevaarlijkst en meest verwoestend.

Deze functie stelt massamedia in staat om seculiere filosofie met succes te verspreiden aan mensen over de hele wereld. In die zin schuilt achter de media een bestaan met autoriteit, gedachten, persoonlijkheid en de leer van het doel achter alle dingen!

Na mijn komst naar het Westen werd ik herhaaldelijk verrast door het feit dat, het begrip van vrouwelijk schoon bij vrouwen precies hetzelfde is. Of het nu moderne vrouwen in China, Groot-Brittannië of in Nederland zijn. Zelfs in de kerken, hoewel ze door een halve wereld van elkaar gescheiden zijn. Ze zijn het er allemaal over eens dat het tonen van borsten, dijen of zelfs de helft van hun billen mooi is. Zelfs hun favoriete modestijlen zijn hetzelfde.

Hoe kan dit concept zo succesvol worden verspreid? Hoe kan het seculiere schoonheidsbeeld mensen zo succesvol wijsgemaakt hebben dat dit een schoonheidsideaal is? De seksuele bevrijdingsbeweging heeft duidelijk een grote overwinning behaald! Zelfs vrouwen en meisjes in conservatieve kerken zijn woordvoerders geworden van seksuele bevrijding in minirokjes!

De massamedia zijn enkele van de belangrijkste middelen om daarin zo succesvol te zijn. Het is als een magische spiegel. Iedereen die ernaar kijkt, zal dezelfde ideeën accepteren en dezelfde mens worden. Dit is de geweldige diap projector. Maar dit is de vreselijke kant van zijn educatieve functie.

Dat geldt niet alleen voor ons beeld van schoonheid. De massamedia leren mensen zelfs wat een wenselijk leven is en wat de belangrijkste opvattingen voor het leven zijn. De media brengen hun eigen waarden en deugden over. Deze zijn echter mogelijk onverenigbaar met christelijke overtuigingen.

Massamedia, met de hun kenmerkende entertainment, hebben met succes al onze levens veranderd in levens van vermaak. In combinatie met het verlangen om maar te consumeren hebben zij met succes een wezenlijke filosofie gecreëerd. 'Ik vermaak me, dus ik ben' en 'Ik koop, dus ik ben', zo klinkt het.

Dit is een beeldtijdperk. Dat heeft het teksttijdperk vervangen. Het is nu een vermakelijk, zinnelijk en seculier tijdperk.

Stel: een tiener heeft een mobiele telefoon en hij heeft ook de vrijheid om deze te gebruiken zoals hij of zij wil. Dan zal de educatieve invloed van alle genademiddelen samen, niet zo effectief zijn als die van deze mobiele telefoon. Namelijk wat betreft hoeveel tijd we met de telefoon, of met de genademiddelen bezig zijn, en wat betreft de verschillende eigenschappen van de beïnvloeding van ons denken. Ja, zelfs inclusief de eredienst op de dag des Heeren en het huisgodsdienst- en studiegroepen gedurende de week. (Natuurlijk kan de kracht van de Heilige Geest alles omkeren en overwinnen, maar er is een duidelijke grens tussen God vertrouwen en God verzoeken).

Hij of zij zal eerder de onderwijzende filosofie van de mobiele telefoon accepteren dan het onderwijs vanaf de preekstoel op de dag des Heeren.

Ten eerste hebben de kenmerken van de media zelf de uitkomst bepaald, en ten tweede spelen de massamedia te veel in op de verdorvenheid van de mens. En deze kracht is onstuitbaar. Luthers theologie werd enorm verspreid door de boekdrukkunst. Op die manier werd de vlam van de Reformatie ontstoken. Maar nu drijft de vlam van de secularisatie een raket voort die tienduizenden keren krachtiger is dan de boekdrukkunst, en die de hele wereld wegvaagt.

De godvruchtigen van alle tijden, zoals de kerkvaders en hervormers, hebben hard gewerkt en ijverig geschreven om allerlei ketterijen te weerleggen. En hierdoor is het godvruchtige erfgoed van de kerk bewaard gebleven. In de moderne tijd hebben de subjectieve waardetheorie, de relativistische waardetheorie, het materialisme, en al dit soort theorieën een dodelijke invloed gehad op het onderwijs. Veel mensen hebben boeken geschreven om ze te weerleggen.

Maar tegenwoordig zijn deze invloeden niet zo groot als een mobiele telefoon met internetverbinding. Een van mijn leraren zei dat we geen leer, filosofie of theorie nodig hebben om ons onderwijs vandaag de dag te bederven. Of het nu gaat om algemeen onderwijs of theologisch onderwijs – de media zelf zijn een crisis. De kerk en de wereld slokken de vruchten van de exploderende materiële beschaving op. Voordat ze het door hebben, zijn ze al te zwaar en ziek.

Wat te denken van degenen die de media met mate gebruiken? Ik ben bang dat de invloed die zij hebben ondergaan geen kleinigheid is. Of je het nu gebruikt om boeken te lezen of om films te kijken – de kenmerken van de media zelf hebben de impact ervan op je hele lichaam bepaald. Inclusief lichamelijke en geestelijke functies.

Om 4 uur 's ochtends begon Jonathan Edwards al met schrijven. De verschillende markeringen en pijlen bij zijn aantekeningen gaven aan dat zijn gedachten zich verdiepten terwijl hij schreef. Systematisch, logisch, holistisch en verbonden. Hij bleef om zich heen kijken. Zijn handen, ogen, hersenen en zelfs zijn hele lichaam werden overal actief bij betrokken. Alles zat in zijn hoofd en werd helderder door zijn schrijven. Hij zat al gauw twee uur in de studeerkamer.

Om 6 uur, na twee uur mediteren en nadenken, liep hij de studeerkamer uit om zijn gezinsleden te begroeten. Er was geen telefoontrilling om de paar minuten om hem te herinneren aan e-mails. Er waren geen piepjes van berichten van chatsoftware. Er was geen onderbreking van zijn gedachten door het schakelen tussen verschillende webpagina's. Er was geen vermoeidheid door de lichtflikkering op zijn hersenen en ogen.

Elektronische media zelf zijn niet ontworpen voor serieus en grondig lezen. De kenmerken hiervan ondersteunen geen complexe onderwerpen. Om nog maar te zwijgen van de impact op de diepliggende emoties van de mens, en zelfs de menselijke natuur. In onze tijd ontbreekt het niet aan technische professionals, maar we missen mensen met echte diepgang. Mensen hebben veel informatie, maar weinig of geen diepe gedachten. Het kenmerk van deze media is dat het de mogelijkheid onderdrukt om mensen met diepgang goed te vormen.

Toen ik in contact kwam met jongeren in de kerk, ontdekte ik tot mijn verdriet dat het in hun gesprekken niet alleen aan diepgang ontbrak, maar ook aan zingevende onderwerpen. Bovendien hebben mobiele telefoons de boeken bijna volledig vervangen als hun enige manier om de tijd te besteden, informatie te krijgen en onderwijs te ontvangen. En onder mensen van alle leeftijden zijn er maar weinig mensen die de gewoonte hebben om te schrijven en aantekeningen te maken. Wat is het antwoord?

Met hartelijke groeten,

Yaxian Knight

ACTIEF VOOR ENGELAND

Vanuit verschillende particuliere initiatieven kregen we materialen aangeboden ten goede voor het evangelisatiewerk in Rochdale.

Zo hebben we verschillende Bijbelse vertellingen zowel in Engelse als Arabische taal ontvangen, maar bijvoorbeeld ook de verkorte versie van Bunyan's Christenreis.



We zijn als stichting zeer dankbaar voor deze vorm van steun! Mag deze lectuur gebruikt worden om mensen in Rochdale te brengen naar Gods Woord.

STEUN ONS WERK

Met uw financiële steun zorgt u ervoor dat het werk van Hope for England door kan blijven gaan.

Hiermee helpt u ons om het Woord te verspreiden onder onze naasten in Engeland.

Onze stichting heeft een ANBI-status (RSIN 866540556)

Hartelijk dank!

Scan de code of ga naar:
www.hopeforengland.nl/donatie



William Gadsby (1773 - 1844)
Predikant te Manchester

In dat plechtige jaar, waarin de uitroeping door het hele land van Israël ging, werden de schulden van alle Hebreëen kwijtgescholden, kwam er een eind aan hun dienstbaarheid volgens de wet en kregen ze hun verpande erfenissen terug. Er vond een uitroeping van overvloed zonder arbeid plaats. Geen boer, niemand die een wijngaard had, mocht voor zichzelf zaaien of oogsten, maar het stond elke Hebreëer vrij om de vruchten der aarde te plukken en daarin te delen. Dit was 'het jaar van het welbehagen des HEEREN onder de Joden'.

Zo worden door de persoon, het bloed en de gehoorzaamheid van Christus de schulden van iedere geestelijke Hebreëer kwijtgescholden, want 'die is niet een Jood', zegt de apostel, 'die het in het openbaar is, noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is; maar die is een Jood, die het in het verborgene is; en de besnijdenis des harten, in den geest, niet in de letter, is de besnijdenis' (Romeinen 2:28-29).

Nu, heeft God al uw wettische hoop afgesneden en al uw wettische verwachting afgesneden? Misschien zegt iemand: 'Ja, en toch ben ik niet gelukkig'. Misschien, als u het nauwkeurig onderzoekt, heeft Hij ze nog niet geheel afgesneden. Mis-

schien zegt u: 'Ik heb geen hoop op wát dan ook dat ik gedaan heb'. Maar hebt u op de bodem niet nog een kleine hoop dat er een of andere gunstige situatie zal ontstaan waarin u de dingen ietsje beter zult kunnen doen dan nu? 'Wel', zegt u, 'als ik die hoop niet had, zou ik wanhopen'. En hoe sneller u wanhoopt, hoe beter, arme ziel.

U bent niet een volledig aan uzelf wanhopende zondaar zolang u nog enige hoop kunt hebben dat u het in de toekomst beter zult gaan doen. Maar wanneer u ertoe gebracht bent volledig hopeloos te zijn, zowel nu als voor de toekomst, ten aanzien van alles wat u doen kunt om uzelf te helpen - dan is daar 'het jaar van het welbehagen des HEEREN'. Christus heeft de schuld volledig betaald, haar vereffend, haar voldaan, zonder één jota ongedaan te laten. Hij heeft de zonde tenietgedaan door Zijns Zelfs offerande, haar verzegeld en haar besloten (Hebreeën 9:26; Daniel 9:24).

Toen de Borg stierf, sprak het recht de gelovige vrij; en hier, arme ziel, is het een 'jaar van het welbehagen des HEEREN'. Het recht is voldaan. En wanneer God dit met kracht tot uw consciëntie brengt, zal het ook voor u een 'jaar van het welbehagen' zijn. Want u zult voldaan zijn en met de apostel zeggen:

'Het zij verre van mij dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus' (Galaten 6:4).

Als een Hebreëer zichzelf verkocht had of zichzelf als dienstknecht verhuurd had, riep 'het jaar van het welbehagen des HEEREN' zijn vrijheid uit. Geen heer kon hem tegenhouden als hij wilde gaan. Zo is het ook als God u een hart gegeven heeft om werkelijk, waarlijk en met gevoel vrij te zijn (overdenk dit en vraag u af of Hij zo'n hart gegeven heeft), al hebt u uzelf 'om niet verkocht': dan wordt u 'zonder geld gelost' (Jesaja 52:3). Al bent u de slaaf van de zonde en de satan geworden en al bent u in dienstbaarheid en boeien, als de Geest van God u gewillig gemaakt heeft om in Gods eigen weg zalig te worden, is daar 'het jaar van het welbehagen des HEEREN'. Wettische dienstbaarheid moet opgegeven worden wanneer dit jaar uitgeroepen wordt in de consciëntie. De consciëntie moet zich in de vrijheid verblijden, en wel in die vrijheid die tot stand is gebracht door de Zoon. 'Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn' (Johannes 8:36).

Stichting het Braambos (2018)

COLOFON



STICHTING

**Hope for
England**

Steun ons werk
NL47 RABO 0316 987 158

Postadres
Haarweg 20
8075CB Elspeet

Contact
info@hopeforengland.nl

Bestuur
W. Timmer *voorzitter*
E.A. van 't Hul *secretaris*
J. van de Steeg *penningmeester*
R. Bolier *lid*
H. Compagner *lid*
J. Horst *lid*